

Γνώμες

Οι αμυντικές δαπάνες

* Μόνο η περικοπή τους μπορεί να στηρίζει την κοινωνική πολιτική

ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ



Ρώτησα υπουργό για την άρνηση του υπουργείου Οικονομικών να χορηγήσει από εφέτος το οικογενειακό επίδομα και στους δύο συζύγους, παρά την απόφαση του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου, το οποίο μάλιστα επιτάσσει την αναδρομική καταβολή του. Η απάντησή του με ξένισε, όταν οργισμένος μου είπε: «Η διάκριση των εξουσιών στη δημοκρατία είναι αυστηρά προσδιορισμένη και η οικονομική πολιτική είναι ευθύνη της κυβέρνησης. Από πού ως πού θα αποφασίζουν την εισοδηματική πολιτική τα Δικαστήρια; Θα πληρώσουν οι δικαστές ή οι φορολογούμενοι το κόστος; Και αν ανατραπεί ο προϋπολογισμός από τις πρόσθετες δαπάνες, ποιοι θα ζημιωθούν τελικά; Οι ίδιοι οι εργαζόμενοι προφανώς!».

Επειδή γνωρίζω την ευθυκρισία του υπουργού και πίσω από τη σκληρή αυτή τοποθέτησή του διέγνωσα ως αληθή αιτία την αρχαιοελληνική ρήση «ουκ αν λάβεις παρά του μη έχοντος», τον ρώτησα: «Δηλαδή είναι τόσο δύσκολα τα δημόσια οικονομικά, ώστε δεν αντέχουν ούτε τη δαπάνη των 50 δισ. δρχ. στην οποία φθάνει το οικογενειακό επίδομα των δημοσίων υπαλλήλων; Τότε πώς εκφράζεται η σοσιαλιστική πολιτική και το κοινωνικό πρόσωπο του ΠαΣοΚ;». Η απάντησή του ήταν πάλι κοφτή: «Σοσιαλισμός δεν σημαίνει να μοιράζουμε αυτά που δεν έχουμε, αλλά να εργαζόμαστε για να διανεμήσουμε τα πλεονάσματα, και κοινωνική πολιτική δεν γίνεται με νέους φόρους. Διότι εκεί θα καταλήξουμε πάλι αν δεν συμμαζέψουμε τις δαπάνες. Πώς να ικανοποιηθούν δίκαια και ώριμα κοινωνικά αιτήματα, όταν θα πληρώσουμε εφέτος 3,3 τρισ. δρχ. για τόκους και 3,5 τρισ. σε χρεολύσια για εξυπηρέτηση του δημοσίου χρέους των 44 τρισ. δρχ.; Η θηλιά αυτή δεν επιτρέπει στον προϋπολογισμό να αναλάβει ούτε μία νέα δαπάνη και ας φωνάζουν και ζητούν νέες πιστώσεις ο Ακης, ο Ευθυμίου και ο Παπαδόπουλος δεν πρόκειται να πάρουν δραχμή, γιατί τώρα οι Βρυξέλλες δεν χωρατεύουν. Θα μας στείλουν τελεσίγραφο, όπως έκαναν και με την Ιρλανδία. Και σημείωσε ότι από εφέτος ο προϋπολογισμός διέρχεται περίοδο ισχνών αγελάδων. Τα υπερέσοδα της τριετίας 1998-2000 τελείωσαν μαζί με τη χρηματιστηριακή ευφορία!».

Πιστεύω ότι η πραγματική κατάσταση είναι όντως δύσκολη και ο φίλος μου υπουργός, που σημειωτέον δεν χαμογελά, είναι ειλικρινέστατος. Επειδή όμως, από την άλλη πλευρά, χρέος μιας κυβέρνησης είναι όχι να διαχειρίζεται τη μιζέρια αλλά να βρίσκει λύσεις, είπα στον κυβερνητικό αξιωματούχο μια παλαιά σκέψη μου που απορρέει από προσεκτική ανάγνωση των κονδυλίων του εφετινού προϋπολογισμού: «Αφού τα δημόσια οικονομικά μας είναι τόσο δραματικά, γιατί δεν κόβετε τις στρατιωτικές δαπάνες; Αν πάρουμε μόνο τον προϋπολογισμό του υπουργείου Εθνικής Αμυνας, φθάνουμε στο 5,5% του ΑΕΠ, που είναι το υψηλότερο στην Ευρώπη, και αν προσθέσουμε και τις δαπάνες του υπουργείου Δημόσιας Τάξης και εκείνες του υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας για το Λιμενικό, φθάνουμε κοντά στο 8% του ΑΕΠ. Πού ζούμε; Στην εποχή του Ψυχρού Πολέμου;». Με εξέπληξε και με ικανοποίησε η απάντηση του φίλου μου υπουργού που μου είπε ότι ήδη έχει πει στον Πρωθυπουργό: «Πρόεδρε, αν θέλεις να κάνεις κοινωνική πολιτική χωρίς να υπονόμευσεις την οικονομία, τότε λύσε τον γόρδιο δεσμό περικόπτοντας τις αμυντικές δαπάνες!».

Και να σημειώσω εδώ ότι στον χώρο αυτόν είναι τόσες οι σπατάλες και η ατελέσφορη διαχείριση ώστε με ένα νοικοκύρεμα μπορούν να εξοικονομηθούν τεράστια ποσά, χωρίς να θιγεί το αξιόμαχο των Ενόπλων Δυνάμεών μας. Ειδικά στο υπουργείο Δημόσιας Τάξης, οι πιστώσεις έχουν αυξηθεί πάνω από 30%. Βελτιώθηκε η αστυνόμευση; Κανείς δεν το πιστεύει και πρώτος απ' όλους ο κ. Μιχ. Χρυσοχοϊδης, γι' αυτό και τυρβάζει περί τα σύμβολα του ΠαΣοΚ!

ΤΟ ΒΗΜΑ , 24-03-2001

Κωδικός άρθρου: B13224A102

